

Självförverkligande genom att realisera sig som man eller kvinna

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne er alla. Välsignad är denna stund.

För att uppfylla sitt liv, måste man uppfylla sitt jag. Att uppfylla eller förverkliga sig själv, sker på många nivåer och inom många olika områden i ens liv. För att uppfylla dig själv, behöver du finna ditt primära kall, utveckla det, växa i och genom det och odla det i varje möjligt avseende. Du behöver också finna och utveckla alla dina möjligheter – dina individuella förmågor liksom hela den allmänna mänskliga potential som varje levande människa i grunden är utrustad med. Detta kräver att man bygger upp personligheten och integrerar delarna som är fria från hinder med resten av personligheten. För att göra det, är det nödvändigt att upptäcka och förändra de destruktiva aspekterna i sitt inre som förhindrar en verklig uppfyllelse. Detta är vad som menas med att förverkliga själv.

Alla som förverkligar sig själva bidrar med något till livet. De berikar livet inte bara genom att använda sina yrkesmässiga förmågor, utan också genom sin förmåga att relatera till andra människor och ha en givande kontakt med dem. Allteftersom den egna utvecklingen fortskrider, faller barriärer; rädslan för andra och rädslan för en själv i kontakt med andra försvinner, och en verklig samhörighet blir därför möjlig.

Att förverkliga sig själv innebär också något mycket mer specifikt. Mänskligheten består av män och kvinnor. Människorna kan inte uppnå ett självförverkligande om de inte förverkligar sin manlighet eller kvinnlighet. Detta måste vara det primära målet som allting annat är avhängigt, antingen på ett mycket direkt eller indirekt sätt, vilket är anledningen till att jag vill diskutera detta ämne mer i detalj.

Dessa föredrag är främst avsedda för dem av er som följer denna väg där ni intensivt utvecklar er själva och syftar till att påverka de områden inom er som inte är åtkomliga såvida inte en sådan väg tas. Många av mina vänner känner på så sätt ett inre eko och en förståelse för dessa ord som går bortom en rent intellektuell och teoretisk förståelse av ämnet. Ibland kommer denna förståelse först lite senare, när de nödvändiga medvetandelagren blir fria. Alla som gör det djupa inre arbetet på sin väg kan emellertid förr eller senare dra nytta av dessa föredrag på ett helt annat sätt än de

vänner som bara lyssnar på och läser föredragen. Den här skillnaden är distinkt och verklig, men kan bara konstateras när man känner till bägge slags förståelser. När den inre upplevelsen av sanningen saknas på grund av att den egna utvecklingen i sin nödvändiga form inte praktiseras, kan dessa föredrag tyckas vara antingen ett enbart intressant eller självskrivet material eller en långsökt teori. När du låter dig djupt påverkas inne i ditt väsen, då blir att höra föredraget en upplevelse som hjälper dig och gör det möjligt för dig att ytterligare transcendera dig själv, att förstå dina problem på ett mer genomgripande sätt. Det egna utforskandet gör ständigt nya lager av ert psyke tillgängliga för er medvetenhet. Föredragen riktar sig direkt till dessa lager allteftersom de kommer upp.

Det kan inte finnas någon väg för självförverkligande som inte tar fram ens inställning till ens egen manlighet eller kvinnlighet och ens inställning till och sätt att närma sig det motsatta könet. Många andra vägar tas när en person vill komma runt detta ämne, i hopp om att det kan undvikas för att det är så obehagligt att titta på; även de mest uppenbara tecknen som kommer från psyket förbises. Ju större motståndet är mot att öppet möta ett problem, desto viktigare är det att göra det.

Ni känner alla till det allmänna faktum att alla människor äger både maskulina och feminina egenskaper. Men det finns fortfarande en så stor brist på klarhet, så mycket förvirring kring detta ämne hos nästan alla människor. Det finns vissa människor vars medvetna begrepp är helt rimliga och sanningsenliga, men omedvetet hyser nästan alla människor vissa förvrängda idéer kring detta ämne. Dessa förvrängda idéer skapar en rädsla för det motsatta könet och en rädsla för att inte uppfylla ens riktiga roll som man eller kvinna. Sådana rädslor utgör helt naturligt barriärer som förhindrar ett relaterande till det motsatta könet, vilket är en av självförverkligandets viktigaste aspekter. Relaterandet till andra människor är alltid en måttstock på den egna inre friheten och integreringen. Relationen mellan könen, som är den mest intensiva formen av mänsklig kommunikation, påverkas därför ännu mer av inre konflikter och stridigheter.

När det finns en barriär mot det motsatta könet, måste en liknande barriär primärt finnas mot en själv när det gäller det egna könet. När en man slåss mot sin egen manlighet och är förvirrad kring den, skapas en barriär som gör att han slåss mot kvinnor. Samma sak gäller förstås för en kvinna. Urgamla missuppfattningar som går i arv från en generation till nästa har en tragisk inverkan på mänskligheten, i synnerhet i detta avseende. Antingen medvetet eller omedvetet omvandlar människor fakta till direkta motsatser; vad som är sunt, konstruktivt och gott framstår som oönskat, och omvänt. Därmed förvrängs deras inställning till sig själva i detta avseende och hela deras värdesystem lider av orealistiska reflexer. För att vara mer specifik, om driften mot att förenas *a priori* upplevs som något felaktigt, kommer det oundvikligen att avskräcka själens friska strävan, så att den blir förvirrad kring föreningen av sin maskulina och feminina sida och kommer att känna isolerande, separerande tendenser som mer konstruktiva eller mogna än den förenande

driften. Man är därför rädd för alla naturliga impulser i riktning mot att förenas. Man är rädd för jaget som alstrar impulserna och man skapar då, som ett skydd, en barriär mot det motsatta könet. Detta separerar inte bara mannen från kvinnan, utan det splittrar den stora inre kosmiska kraften och separerar ömhet från fortplantningsdriften. När människor upplever den sexuella kraften som något felaktigt, oavsett hur omedveten den känslan kan vara, måste de vara rädda för sitt eget kön, vara rädda för sig själva som män eller kvinnor. De måste misstro sig själva i detta avseende. De kan aldrig ha råd att vara fria och spontana; i stället håller de sig ständigt i schack. Hur kan ett verkligt övergripande växande ske med en sådan inre skygghet och brist på frihet? Hur kan en individ lära sig en allomfattande kärlek, den som inte känner till några barriärer?

Universum strävar efter förening i varje möjligt avseende. Alla naturens krafter och alla krafter inom människan sträcker sig ut mot förening på alla nivåer i tillvaron. Men där det finns felaktigheter och blindhet, måste det uppstå rädsla och därmed måste det universella flödet upphöra, och därigenom hejdas utvecklingen.

En av de tragiska mänskliga konflikterna är att människor desperat längtar efter att förverkliga sig själva som män och kvinnor genom att förenas med sina motsvarigheter, och ofta flyr de lika desperat, i en orimlig rädsla, från att förenas. Denna rädsla, utan vilken den tragiska konflikten inte skulle existera, är onödig. Det är som om naturen ständigt visade att självförverkligandets lycka är en del av livet som inte kan förnekas och inte trampas ned på. Men mänskligheten i sin blindhet och falska blygsamhet förstår inte. Människan misstolkar denna välvilliga röst som bjuder in henne att följa sitt lycksaliga öde, och hänför den ofta till "djävulens frestelse". Så länge människor inte kan skilja mellan vad som är konstruktivt och destruktivt, måste de befinna sig i en tragisk och onödig konflikt som hindrar deras självförverkligande.

Livet talar så tydligt, men människor, genomsyrade av falska föreställningar, hör eller ser inte. Mina vänner på denna väg upplever exempelvis om och om igen att närhelst en verklig insikt eller ett djupt igenkännande görs, strömmar en våg av ny styrka och energi, livsglädje, hoppfullhet och ljus fram. Och det erotiska elementet manifesterar sig också specifikt i den upplevelsen; det utgör en väsentlig och oskiljbar del av livskraften. Närhelst du vinner en sanning om dig själv, öppnas alltså en kanal inom dig som tonar in dig på denna livgivande kraft. Endast när betänkligheter, oro och de gamla, ännu olösta problemen återfår övertaget, kommer kanalen att stängas och lämnar dig återigen separerad. Då infinner sig stagnation och en grå hopplöshet igen. Men när du rör dig i sanning, är du omsluten av och genomsyras av den vibrerande, livgivande kraften som inte känner till några barriärer eller någon rädsla.

När ni begrundar detta fenomen, måste ni komma till insikten att det jag säger här är sanningen. Om sanningen bringar eros och eros bringar förening och dessa tre gör att rädsla, misstro och

osäkerhet försvinner, då visar sig livets enhet i all sin tydlighet och de osanna föreställningarna som har närt separationen blir uppenbar. Om du verkligen mediterar över detta ämne, kommer du personligen att göra några mycket viktiga insikter.

Världen bär på många osanningsenliga idéer om vad som är specifikt manligt och kvinnligt, vilket gör det ännu svårare att övervinna den grundläggande rädslan för att transcendera sig själv i förening med det andra könet. Vartdera kön känner sig orättvist utnyttjat och harms över sina egna förmenta nackdelar och konkurrerar med det motsatta könet om dess fördelar. Män avundas således kvinnor för deras privilegierade ställning där de inte behöver kämpa i riktigt samma grad som mannen måste göra för att överleva. En man känner att hans ansvar är tyngre, att hans misslyckande i att bli framgångsrik mycket mer är ett tecken på hans personliga misslyckande och att mer förväntas av honom. Kvinnor i sin tur avundas män deras privilegierade ställning där de har större frihet, där de betraktas av världen som det överlägsna könet. Men denna avund och harm är ytlig i jämförelse med den djupare rädslan för att förlora sig själv.

Många distinktioner mellan könen är godtyckliga och orealistiska, men det finns också vissa som är sanna och helhjärtat omfamnade av den friska personen. Ju mer dessa sanna distinktioner omfamnas, desto mindre är barriären mellan jaget och ens sexuella roll och desto mer fullständig är följaktligen föreningen med det motsatta könet. En sådan avsaknad av vanda, avsaknad av misstro och frånvaro av barriärer sätter ett friskt flöde i rörelse som får individen att komma ut ur sig själv och bli i stånd till den sanna samhörigheten som får distinktioner och skillnader att försvinna. I sällsynta stunder av lycksalighet kan detta upplevas här och nu i detta liv på jorden. Att distinktionen mellan könen försvinner ska inte förväxlas med dess förvrängda motsvarighet där män blir feminina och kvinnor maskulina. Ni vet alla att varje gudomlig sanning kan förvrängas; så är det även här. Rädslan för sitt eget kön och därför för det motsatta könet, leder till att man slätar ut skillnaden genom att minska sin egen maskulinitet och femininitet och antar egenskaperna hos just det kön som man slåss mot. Att omfamna dig själv som det kön du representerar – och därmed bli mer förmögen att omfamna det andra könet – gör dig emellertid mer maskulin eller mer feminin, det förenar dig genom acceptans, förståelse, styrka, kärlek och sanning.

För att sammanfatta: Rädslan för att förlora sig själv utgör den huvudsakliga barriären en man sätter upp mot sin maskulinitet. Han är rädd för att förlora sitt jag, inte bara på grund av att den nödvändiga disciplinen att uppfylla sina skyldigheter i livet framstår som en nackdel och en uppoffring och därför som en förlust av jaget. Han är också rädd för att behöva släppa taget om sig själv i en full relation. Det ser ut för honom som att hans disciplin måste ges upp, vilket han betraktar som riskfyllt. Han är därför förvirrad genom att tro att han måste välja mellan disciplin och förmågan att släppa taget om sig själv. I sin rädsla och missuppfattning använder han båda på

fel sätt. Han håller fast där det skulle vara fruktbart och harmoniskt att släppa taget och han vägrar disciplin och eget ansvar där detta skulle komma väl till pass för hans självförverkligande. Om man befinner sig i otakt, måste hela den inre balansen vara störd. I den grad som en man lär sig att vara ansvarig för sig själv i ordets sanna, djupare bemärkelse, i samma grad måste hans rädsla för att släppa taget om sig själv försvinna; då är att släppa taget om sig själv och att disciplinera sig själv verksamma på ett förenat sätt. Den som förblir isolerad bakom barriärer utövar också båda dessa inre aktiviteter av disciplin och att släppa taget, men på ett omvänt sätt, vilket med nödvändighet hämmar självförverkligandet.

Samma rädsla gäller för en kvinna, men från en annan vinkel. En kvinna är rädd för den synbarliga hjälplösheten i att ge upp sig själv, i att överlämna sig själv. Hon motarbetar därigenom sin femininitet och blir i slutänden mer hjälplös och beroende. Ju mer kontroll hon utövar och ju mer falsk disciplin hon använder för att förhindra den fruktade förlusten av jaget, desto svagare och mer beroende blir hon på andra nivåer av sin personlighet. Hon blir antingen känslomässigt beroende i sitt överdrivna behov av att vara älskad och godkänd, eller mentalt beroende för att utmärka sig över andra, eller till och med fysiskt och materiellt beroende. Hennes resursrikedom som människa lider i samma grad som hon motarbetar och försöker hejda sin femininitets sätt att fungera. Även hon pendlar alltså mellan disciplin och att släppa taget om sig själv, där hon utövar båda på fel sätt och förhindrar därmed sitt självförverkligande. När en man vägrar ansvar, inte bara i sitt yrke eller vardagsliv, utan mer specifikt i sitt känsloliv, av rädsla för att bära en alltför stor börda, belastar han sig själv mer och isolerar sig samtidigt från allting som hans ande längtar efter. När en kvinna vägrar den synbarliga hjälplösheten i att överlämna sig själv genom att utöva en konstlad och osund kontroll, blir hon ännu mer hjälplös, medan hon samtidigt isolerar sig och förverkar sitt öde. För sådan är den andliga lagen.

I ett friskt tillstånd existerar de två primära aspekterna av disciplin och att släppa taget – de skulle mycket väl kunna betecknas som prototyperna för den maskulina och feminina aspekten – hos båda könen, men uppnås från motsatta håll. När en man accepterar sitt fulla ansvar på alla nivåer av sitt väsen, med allt vad detta innebär, då kan han släppa taget om sig själv utan fara. När en kvinna inte bekämpar sitt öde utifrån rädsla, högmod och egenvilja, måste hon vinna den styrka och jagförnimmelse som ger henne full trygghet i henne själv. Hon finner sig själv genom att förlora sig själv. Han förlorar sig själv genom att finna sig själv. Och de är båda samma sak!

När disciplin och att släppa taget om sig själv sker genom visdom, sanning, styrka, frihet och kärlek, är resultatet enhet och självförverkligande. En harmoni upprättas med de universella krafterna; en ständig tillförsel av livskraften förnyar och förenar alla nivåer i personligheten. När disciplin och att släppa taget om sig själv sker genom blindhet, svaghet, rädsla, brist på inre frihet samt misstag, måste resultatet bli separation och stagnation.

Dessa två principer skulle kunna visualiseras som de primära motiverande kosmiska krafterna i den mänskliga individen. Allting beror på vilket sätt de används. Disharmonin som orsakas av den felaktiga användningen av dessa krafter skapar rastlöshet och inre oro. Den djupa vetskapen om att själen inte kan förverkliga sig själv till sin maximala potential, att den går miste om det som är tillgängligt för alla varelser, kan i själva verket aldrig helt släckas ut. Det är bara en fråga om att förstå det inre budskapet.

Dessa ord är förstås mycket teoretiska och abstrakta; att enbart läsa eller höra dem öppnar bara upp dig för ett filosofiskt begrepp. Men när du är uppriktigt engagerad i att göra arbetet på denna väg, kommer du att fylla luckorna med en djup personlig upplevelse av hur dessa ord gäller för dig, på vilket sätt och varför. Många av mina vänner har redan gjort mycket viktiga insikter i detta avseende.

Den maskulina och feminina principen av disciplin och styrka kontra att överlämna sig själv och släppa taget om jaget, möts i den slutliga analysen och blir ett. Vardera blir den andra och vardera hjälper den andra att integreras mer fullständigt och harmoniskt. Genom en sund styrka, följsam disciplin och moget eget ansvar blir individen stark nog att inte vara rädd för att överlämna sig själv och klok nog att inte göra så urskillningslöst. Genom en sund, avslappnad öppenhet och utåtriktadhet, hittar personligheten den styrka och disciplin som krävs för att leva fruktbart i förening, genom att leva självtillräckligt som en individ.

För att börja upprätta detta goda kretslopp där det finns en samspelande, flödande rörelse mellan den maskulina och feminina principen, måste de egna specifika rädslorna först fastställas. Detta är inte alltid lätt, för de är så dolda. De yttrar sig subtilt och ändå distinkt när du väl börjar bli medveten om dem. Försök att ta reda på i vilken utsträckning och i vilket avseende du är rädd för och harmas över din egen könsroll och därför undviker kontakt med det motsatta könet. Undersök vad du uppfattar orättvisorna vara, som du omedvetet överdriver för att hålla fast vid dig själv för att inte riskera faran att glömma ditt jag. Detta är en mycket mer grundläggande aspekt av problemet än det mer ytliga upproret mot sexuell orättvisa. Försök att nå den nivå av medvetenheten där det finns en mycket djupare rädsla för att förlora dig själv. När du väl är medveten om den, kan du verkligen undersöka och övervinna den hindrande rädslan som delar dig i ditt inre.

Ni kan mycket väl hävda att det är berättigat att vara på sin vakt. Är inte många människor ute efter att utnyttja ens kärlek eller ens behov av att älska och vara älskad? Att glömma bort sitt jag, skapar inte detta starkare behov som kan bli frustrerade? Innebär inte detta mer intensiv smärta när ett avvisande sker? Svaret på den första frågan är ja. Det är sant att många människor är alltför

barnsligt själviska för att inte missbruka en öppenhet och utåtriktadhet, särskilt om det sistnämnda är blint och kommer från ett önsketänkande. Svaret på de andra två frågorna är nej. En sund involvering medför inte mer smärta än isolering. Att uppfylla sina behov endast delvis, gör dem inte mer krävande än när de förnekas helt och hållet.

Det finns emellertid en ofelbar nyckel till detta problem, som, när den används, avlägsnar konflikten. Den gör det möjligt att använda en varsam visdom samtidigt som du inte behöver hålla fast vid dig själv och därmed begränsa dina bästa kvaliteter och utåtriktade krafter. När du väl har funnit och använt den här nyckeln måste ditt liv drastiskt förändras. Nyckeln består i viljan att se verkligheten, även om man inte välkomnar den.

Om du inte är medveten om dina behov eller deras intensitet på grund av att du har förskjutit dem, måste blindheten för dem göra dig lika blind för andra människor omkring dig som är tänkta att uppfylla dina behov. Att använda den här nyckeln är långt ifrån en oöverstiglig bedrift. Det är fullt möjligt att utnyttja den. Att bli medveten om dina behov och deras ursprungliga riktning och kraft, leder dig direkt till en medvetenhet om hur mycket andra är förmögna eller villiga att uppfylla dem. Om du kan möta dessa fakta och först kan stå ut med att din vilja eventuellt blir frustrerad, då kommer visdom och en förnimmelse av sanningen att bli dina ständiga ledstjärnor, som i varje enskilt fall visar dig i vilken utsträckning det är rimligt och fruktbart att ha förväntningar och därför att släppa taget om dig själv. I grund och botten slåss de flesta människor, ofta blint, mot fyra inre omständigheter. Dessa är: (1) den bristande medvetenheten om verkliga och specifika behov; (2) sådana behovs omfattning och brännande natur; (3) den ofta bristande medvetenheten om specifikt vem som är tänkt att uppfylla behoven och på vilket särskilt sätt, eftersom alla de ursprungliga begären har förskjutits; (4) den andra personens grad av förmåga eller oförmåga, villighet eller ovillighet att tillfredsställa dina behov i dess fulla utsträckning. På grund av att du saknar klarhet i dessa fyra punkter, blir dina relationer fyllda med friktion, med missförstånd, med sårande, med verkliga eller inbillade avvisanden. Detta måste leda till att man drar sig tillbaka i en eller annan form. Om du emellertid är medveten om dessa fyra aspekter, om än bara i en viss grad, blir du omedelbart i stånd att utvärdera interaktionen mellan dig och de andra i fråga. Dina behovs intensitet kanske inte automatiskt minskar, men i den grad som du är medveten om dina behov, blir den uthärdlig. Allteftersom den blir uthärdlig, behöver du inte längre illusioner och önsketänkanden. Du kan se sanningen i vitögat och acceptera det som är, oavsett hur ofullkomligt eller hur långt ifrån det är vad du för närvarande önskar. Dina blinda behov sänder ut blinda, omedvetna krav som ofta är helt omöjliga att uppfylla. I den stund som du är medveten om ditt behov, kan du också se framför dig det faktum att någon annan personligen kan vara olämplig för att uppfylla dina behov och du kan släppa dina krav. Att inte längre förskjuta dina behov, får dig generellt att mogna tillräckligt för att kunna tåla frustration om så behövs. Denna disciplin där du blir medveten om dig själv och tar det egna ansvaret att se och möta den verkliga situationen får

dig att växa; det ökar ofrånkomligen din självaktning, ditt självgillande och ger dig en känsla av trygghet i dig själv.

Bortsett från den ofta förekommande orimligheten i de överdrivna omedvetna kraven från din sida, kan det också hända att dina krav i sig är helt rimliga, men andra människor kanske drivs i en annan riktning och är oförmögna att uppfylla dem. Detta har ingenting att göra med att avvisa dig. När du väl verkligen ser sanningen och får insikt i dessa interaktioner, kan friheten som du har vunnit inte mätas i ord. Din förmåga att observera dig själv och följaktligen andra i en objektiv, obunden anda, där du konstaterar problemområden utan skuld eller ilska, är det sundaste tänkbara sättet att utöva disciplin och eget ansvar. På detta sätt kan du möta verkligheten i relationen i fråga och din rädsla försvinner. Om du kan acceptera ett "nej" utan att bli ett argt eller sårat barn inom dig, då bör ditt oberoende och din självaktning stadigt växa och ge dig tillräcklig trygghet för att verkligen släppa taget i en utsträckning som är lämplig och sund vid varje given fas av ditt liv. Gränserna bestäms dock inte av rädlans och misstrons mekanismer, utan är helt enkelt din nuvarande aktiva potential i detta avseende. Den beredskap som du för närvarande har vad gäller att tåla att din vilja frustreras och att släppa den om så behövs, tillsammans med din förmåga att se och möta det som är, snarare än att blunda i ett önsketänkande och envisas med att använda en tvingande ström för att du inte vill ge upp din vilja, liksom din förmåga att objektivt utvärdera orimligheten i dina krav, kommer att öppna det sanna relaterandets flöde.

Alltså, mina vänner, låt oss kort sammanfatta: Självförverkligande är beroende av att uppfylla sig själv som man eller kvinna. Både manlighet och kvinnlighet kan endast uppfyllas genom att du får insikt om dina barriärer och rädslor för manlighetens eller kvinnlighetens fulla sätt att fungera. Denna insikt kommer att göra det tydligt att barriären mot det andra könet måste avlägsnas. För att åstadkomma detta, fastställ och upplev omfattningen av din rädsla eller ditt tillbakahållande, som är ett resultat av din blindhet och ovillighet att objektivt utvärdera andra och dig själv. Även de som är mest aktivt engagerade i arbetet på denna väg och som har gjort de mest anmärkningsvärda framstegen, är ännu helt omedvetna om styrkan i sina orimliga krav och kommandon, som de i likhet med resten av mänskligheten utfärdar på sin omgivning. Allting är så lätt att rationalisera, täcka över, bortförklara. Men om ni bara kan uthärda att titta på de grova kraven som ni utfärdar, om ni bara rättframt kan se detta, mina käraste vänner, kommer ni inte längre att vara rädda för kraven som andra ställer på er, för då och endast då kan ni hantera dem. Om du kan se på dessa egna råa krav med ett litet skratt åt din barnslighet, kan du börja utvärdera situationen i relation till vad som är skäligt, rättvist och rimligt. Om denna förmåga förvärvas, tas ett stort steg framåt; ett steg som leder direkt till frihet från rädsla, misstro, osäkerhet, isolering, separation och stagnation. En sådan objektivitet måste öppna dörren till ett fullt relaterande och ett fullt liv, till den omätbara lyckan som varje enskild mänsklig själ så desperat trängtar efter.

Jag kan inte betona tillräckligt att ni behöver titta på era krav utan ursäkter. Då kommer ni att kunna stå emot andras krav. Vet ni inte att era omedvetna överdrivna krav gör er benägna för andras omedvetna överdrivna krav? Och dessa två krafter gör en sann samhörighet absolut omöjlig. För så länge en bristande medvetenhet om ens egna behov skapar överdrivna ensidiga krav, måste besvikelse och rädsla skapa en separerande barriär. Följ upp den här sekvensen, mina käraste vänner.

Finns det några frågor?

FRÅGA: Våra krav är så svåra att upptäcka. Vi vet alla att vi har dem och ändå är det mycket svårt att upptäcka vilka de är.

SVAR: Det är inte så svårt som ni tror om ni närmar er det på följande sätt: Närhelst det finns friktion mellan dig och andra, titta på dina nakna känslor genom att fråga dig själv vad du förväntar dig av den andra, vad du skulle vilja ha eller vad du är rädd för att de skulle kräva eller vilja ha från dig. Om du tittar på förvirrade, störda och disharmoniska känslor, måste du våga släppa ut det irrationella och ha modet att låta ditt oresonliga inre barn visa sig på ytan. I den utsträckning som du kan göra det, får du information om ditt innersta jag, avskalat på rationaliseringar som är lagda ovanpå. På detta sätt kommer du att upptäcka dina krav och kan följaktligen komma till rätta med dem. Inse din ilska över det faktum att dina krav ofta förblir ouppfyllda. Inse också din oro över andras krav på dig, som diffust kan kännas som en ström som rusar mot dig. Ju mer du inser vad dina egna krav är, desto bättre kan du hantera dessa tysta, subtila kravströmmar som flödar mot dig, som tidigare gjorde dig tvångsmässig, skyldig, förvirrad och vacklande.

En disharmonisk sinnesstämning kommer så ofta att ge information om omedvetna behov och krav, antingen dina egna eller andras som du känner att du inte kan hantera. Ibland förekommer båda. Det är omöjligt att hantera något vars förekomst man medvetet blundar för och som bara känns som en tråkig, diffus kraft. I den stund som du tydligt kan peka ut i klara termer vad du tidigare inte vågade erkänna, för att det var obekvämt eller under din värdighet att göra det, kommer du att bli stark och kapabel. Förfarandet är enkelt, förutsatt att du tar det djärva steget att erkänna dina orimliga känslor och begär, dina orättvisa krav och din barnsliga egoism. Låt den irrationella rösten nå medvetenhetens yta. Se på den med lite avstånd och obundenhet och maximal ärlighet. Ni är alla så indoktrinerade med en tvångsimpuls att täcka över denna lilla röst. Samhörighet, föreningens verkliga flöde, avgörs direkt av följande kedjereaktion: att se och möta det själviska, giriga barnet inom dig medför befrielse, värdighet och styrka, vilket i sin tur gör det möjligt att relatera på ett mycket tillfredsställande sätt. Ni blir således verkligen män och kvinnor, var och en som uppfyller ert eget köns öde.

De faktorer som diskuterades i detta föredrag ser ut att vara långt ifrån varandra. Jag diskuterade å ena sidan självförverkligande i kosmisk bemärkelse, jag talade å andra sidan om det själviska barnets omedelbarhet som i viss utsträckning lever i alla individer. Men dessa två aspekter av det mänskliga livet är så sammanvävda, så förbundna med varandra! Bara när du ärligt möter detta inre lilla barn, såsom det verkligen existerar, kan det börja växa bortom sig självt och in i sin andliga potential. Dess växande gör det möjligt för dig att våga ta personliga risker. Du kommer inte längre att hålla fast vid beteenden som skyddar dig själv i isoleringens falska trygghet. Du kan dock inte riskera att uppenbara dig själv om du inte kan lita på andra. Hur kan du lita på andra om du inte ens vet vad de begär av dig och vad du begär av dem? Och hur kan du lita på dig själv om du envist gör dig blind för dina verkliga behov, för dina krav som kommer från den barnsliga rösten inom dig som fortsätter att kräva mer, ilsket och oupphörligt? Först när du känner den aspekten av dig, kan du lita på dig själv. Först när du uppfattar verkligheten omkring dig och hos andra, åtminstone vad dina behov beträffar, kan du komma till rätta med verkligheten och lita på din förmåga att göra det. När du är i stånd att med jämnmod och harmoni utstå att din vilja frustreras, kan du verkligen lita på livet och du kan därför relatera väl till andra och förverkliga dig själv. Vad mera är, du är då rustad att finna den partner som du behöver eftersom dina ögon är öppna. Du behöver inte avsiktligt hålla dem slutna för att du föredrar att hålla fast vid en rosa illusion på grund av din ovillighet att tåla frustration. Mina vänner, titta alltså på den här oundvikliga kedjereaktionen.

Det skulle vara till nytta om mina vänner deltog mer aktivt i diskussionerna som följer på föredragen. Att ni inte gör det är en förlust för er. Även om man inte har nått dessa specifika medvetandenivåer i sitt privata arbete, är det möjligt att studera föredragen och konstatera var det finns en förvirring och i vilket avseende det saknas en mottaglighet. Att konstatera detta kommer att visa sig vara mycket upplysande för era omedelbara problem. När det kommer en fråga kring något som ni inte riktigt förstår, kan svaret bidra till att öppna vägen. Även om det inte finns något personligt inre gensvar på något som nämndes i ett föredrag, bör detta inte på minsta sätt avskräcka er från att delta; det bör tvärtom förse er med material för att delta.

Mina käraste vänner, studera, meditera och försök alltså att i ert arbete införliva det material som jag har gett er. Även om du bara kan uppleva dessa ord i en viss utsträckning, kan det du erhåller fortfarande innebära början på ett nytt liv liksom en ny inre förståelse av självförverkligande. För endast när du har förverkligat dig själv, kan du bidra till livet i ordets sanna bemärkelse.

Människor kan bidra till livet genom sitt arbete, men detta lämnar fortfarande något som önskas. En viss gnista av att vara levande kommer att saknas om jaget inte förverkligas. För detta utgör verkligen livsflödet, utan vilket alla handlingar, alla bidrag till livet förblir något avslagna.

Var välsignade, var och en av er. Ta emot kärlek och styrka från de universella krafterna som finns runt omkring er och djupt inom er, om ni bara hämtar ur den källan genom att göra det inre arbetet på en sådan väg som denna. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16